

2010 Németországi nyári gyakorlatom

Az idén az iskola által kötelezővé tett nyári gyakorlatot a Leonardo Da Vinci program keretében végeztem el Németországban.

Első megbeszélés, meghallgatás még a télen zajlott le, ahol kiválogatták, hogy kik mehetnek ki. Majd tavasszal egy újabb összejövetelel megbeszéltük a részleteket, anyagiakat, teendőket, stb... (itt megjegyezném, hogy igen rugalmasak voltak a kiutazás lehetőségeit illetően).

Május 29-én Indultunk el, és másnapra odaértünk Sanitzba, ahol az első felkészítő hét következett. Itt Edda és Heiko fogadott minket teljes ellátással. Gyakoroltuk a németet és törekedtünk rá, hogy szakszavakat is elsajátítsunk, emellett sokat kirándultunk megnéztük a környék érdekességeit, nevezetességeit. Később a 2 hónap alatt ők nagyon sokat segítettek nekünk mindig számíthattunk rájuk ők voltak egy fix pont a jóformán teljesen ismeretlen, új környezetünkben.

Aztán következett az első hét a tényleges gyakorlati helyünkön a Born-i Nationalparkamt-nál. Itt erdészeti munkákat végeztünk: kaszáltunk, kéregettünk, hasogattunk, daráltunk stb... , mindezt a helyi fiatal kollégáinkkal együtt, akik szintén gyakorlatukat töltötték ott.

Ez azt jelentette, hogy Eddáéktól el kellett jöjjünk és új szállást is kaptunk amit csak „madárfészeknek” hívtunk, mivel egy tetőtéri rész volt a szigeteltség igénye nélkül, ebből következően reggelente megfagyunk délutánonként pedig megsültünk fent (még jó, hogy a közelben lévő tenger kárpótolt és lehetett benne hűsölni, vagy lemenni a kertbe.)

Ezenfelül internetet keresve sem találtunk az egész félszigeten(2010!!). Két hétig tudtunk wifivel fogni a kert végébe de aztán lekódolták, vagy passz. A közelben lévő Ahrenshoop-i lehetőség is megszűnt ahova mindig átautóztunk. Javasolnám, hogy Norbertékkal intéztessenek valamit, mert ennyi pénzért már nagyobb lenne az igény...

Eltelt két hét és én lesérültem, ezentúl minden másnap a Ribniz-i kórházat látogattam ahol jó ellátásban volt részem (megjegyezném egész más az ottani kórházak légköre, mint itthon). Két heti mankózás után megoperálták a lábam, innentől már gyorsan gyógyult, úgyhogy a következő „mesterünknél” – Angelikánál már tudtam kezdeni.

Itt igen csak jó dolgunk volt (nem mintha az első hetekben megszakadtunk volna, de ez mégis sokkal jobb volt.)

Reggelente egy másfélórás körtúrán belül ellenőriztük a nemzeti parkhoz tartozó parkolókat, valamint a tengerpartot , ahol sokszor illegális sátrazók pihentek, nem is sejtve, hogy egy perc múlva megbüntetjük őket. Ezenkívül sok excursion-ra jártunk (helyi kirándulások a nemzeti park érdekesebb helyein), vagy távolabb. További feladatkörünkbe tartozott, hogy turistacsoportokat kísérvünk és megmutassunk nekik a nemzeti parknak az arra érdemes részeit ami egy másfél órás gyalog/bicikli túra keretein belül meglehet.

Így teltek napjaink, hétvégekre mindig elmentünk valahova általában Güstrowba az osztálytársainkhoz, vagy ők jöttek hozzánk. Voltunk Neustadtba, Warnemündebe, Hamburgba, Cuxhavenbe -fentebb megnéztük az apály dagályt. Voltunk bulizni, ettünk ittunk mulatoztunk, egyszóval világot jártunk, láttunk megismertük a német szokásokat, stb... szinte olyan volt ez a két hónap mint egy nyaralás.

Utolsó előtti héten még kilátogattunk Dániába, ami nekem egy kicsit karcsúnak hatott miután egész nap a buszon ültünk és utaztunk, valamint hallgattuk az idegenvezetőt. Aztán következett az indulás mi külön mentünk kocsival a többiek még hazafele megnézték Berlint, de tőlünk azért már mindenki vágyott haza – Szép volt, jó volt de most már mennénk...

Össességében szerintem nagyon megérte kimenni. Köszönet a közvetítésért, és Eddának meg Heiko-nak mindenért.